

[Ole Donner]

relse af kulbrinteskattgrundlaget). Vi er selvfølgelig klar over, at man i øjeblikket ikke har nogen indtjening på den såkaldte kulbrinteskatt, men vi kan ikke støtte SF's forslag om reduktion af kulbrinteafdraget og adgangen til at fratække renterne ved opgørelsen af selve grundlaget.

Vi gør opmærksom på, at der jo er noget, der hedder selskabsskatt, således at selskaberne, når og hvis de har overskud, kommer til at betale selskabsskatt, og vi mener, det er rimeligt, at selskaberne har fradrag for de efterforskningsudgifter, de har haft. Selvfølgelig skal de også have mulighed for at trække renterne af den investering, der er gjort, fra.

Den særlige kulbrinteskatt er som bekendt en tillægsskatt på særlig store indkomster, og det kan være svært at sige, hvornår det vil give et provenu, men det er klart, at hvis der sker en stigning i olieprisen, så vil tidspunktet for, hvornår der skal betales den særlige kulbrinteafgift, rykke nærmere.

Vi afviser altså SF's lovforslag.

Bente Juncker (CD):

Nu fører SF felttoget mod et enkelt selskab her i landet, som åbenbart skal til at betale noget mere. Da loven første gang var til behandling her i Folketinget, stemte Centrum-Demokraterne imod. Vi fandt, at med de store investeringer, der forelå ved den udvinding, der skulle foretages, var der rigeligt, der skulle investeres i, og når SF så siger, at det årlige provenu ikke er blevet så stort, så er det jo, fordi virksomheden har været nødt til at investere.

Vi vil altså stemme imod dette lovforslag, og vi ønsker ikke at gå ind i nogen drøftelser af det.

Elisabeth Arnold (RV):

SF's forslag om at nedsætte fradragspocenten fra 25 til 15 i forbindelse med beskatning på kulbrinteindvinding kan vi ikke umiddelbart gennemskue om er fornuftigt eller tiltrængt, men vi vil meget gerne tage fat i det, SF skriver om, at hele området trænger til en kulegravning og en nærmere analyse. Nu har kulbrinteskatten jo fungeret i så mange år, at der er indhøstet nogle erfaringer, og andre lande har justeret deres lovgivning, så det var måske rimeligt, om vi også justerede vores.

Men jeg vil godt tilføje i tråd med de øvrige ordførere, der har sagt, at et manglende prove-

nu jo ikke er det samme, som at loven ikke virker, at selskabsskattens natur jo er sådan, at virksomheder i stor fremdrift og med stor investeringslyst som regel har et meget mindre overskud end virksomheder, der er i stagnation, og hvis man sidder i et firma og ser overskuddet vokse, så er det på tide at hejse faresignalet.

Derfor er det manglende provenu fra kulbrinteskatten jo udtryk for, hr. Jens Thoft, at der stadig væk er en stor efterforskningsaktivitet i Nordsøen, og de firmaer, der allerede nu har høstet mange kroner for den olie og den gas, de sælger fra Nordsøen, investerer jo yderligere i ny efterforskningsaktivitet. Så det er jo udtryk for, at de samme firmaer og de samme konsortier stadig væk har ting i gang i Nordsøen.

Men jeg synes uanset dette, at vi skal kigge alvorligt på, om den måde, vi har udformet kulbrintebeskatningen på, er fornuftig, så derfor vil jeg gerne på Det Radikale Venstres vegne tilsige et konstruktivt udvalgsarbejde.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi finder ikke, at forslagsstillerne har argumenteret for det, man foreslår, på en sådan måde, at der er en berettigelse i det, der er lovforslagets sigte, og derfor kan vi ikke medvirke.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil sige tak til ordførerne for en forholdsvis positiv modtagelse, og det var jo fra ministeren i den ene ende over fru Pia Gjellerup i den anden ende til hr. Rønholt i den tredje ende og fru Elisabeth Arnold i den fjerde ende. Det er rigtigt, at det lykkedes fru Bente Juncker at overhale alle højre om sammen med hr. Ole Donner. Til lykke med det!

Jeg håber, at jeg i udvalgsarbejdet kan få overbevist hr. Kofod-Svendsen om det hensigtsmæssige i forslagene, og jeg beklager, at det ikke er lykkedes mig i mine bemærkninger at argumentere tilstrækkeligt for forslaget; det tager jeg da til mig.

Det, forslaget er affødt af, er jo, at til trods for at oliepriserne steg så dramatisk i efteråret, og til trods for at Danmark er selvforsynende med energi, rent faktisk siden 1988 har haft energioverskud, så var den kendsgerning, at energipriserne stiger, en national ulykke. Og hvorfor var det en national ulykke? Jo, det var det, fordi vi har foræret en meget stor del af energien til nogle firmaer i Nordsøen.